

CABARET

willkommen

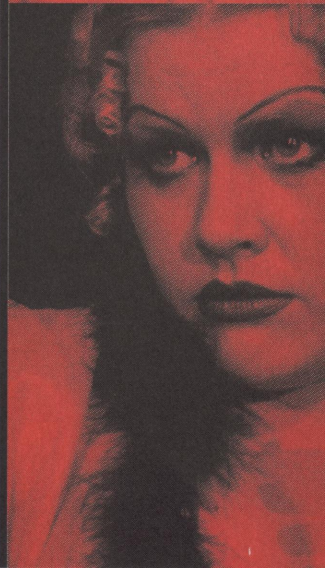
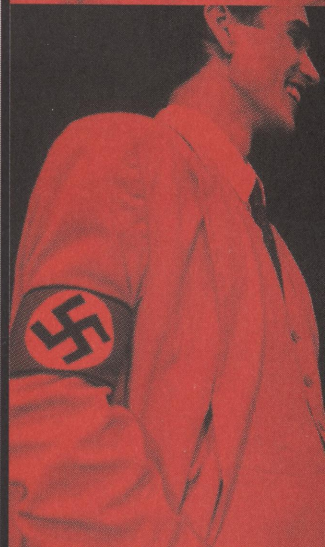
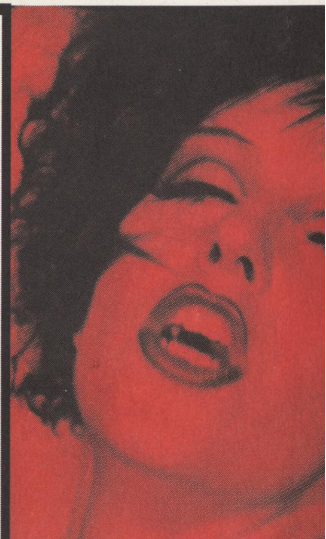
bienvenue

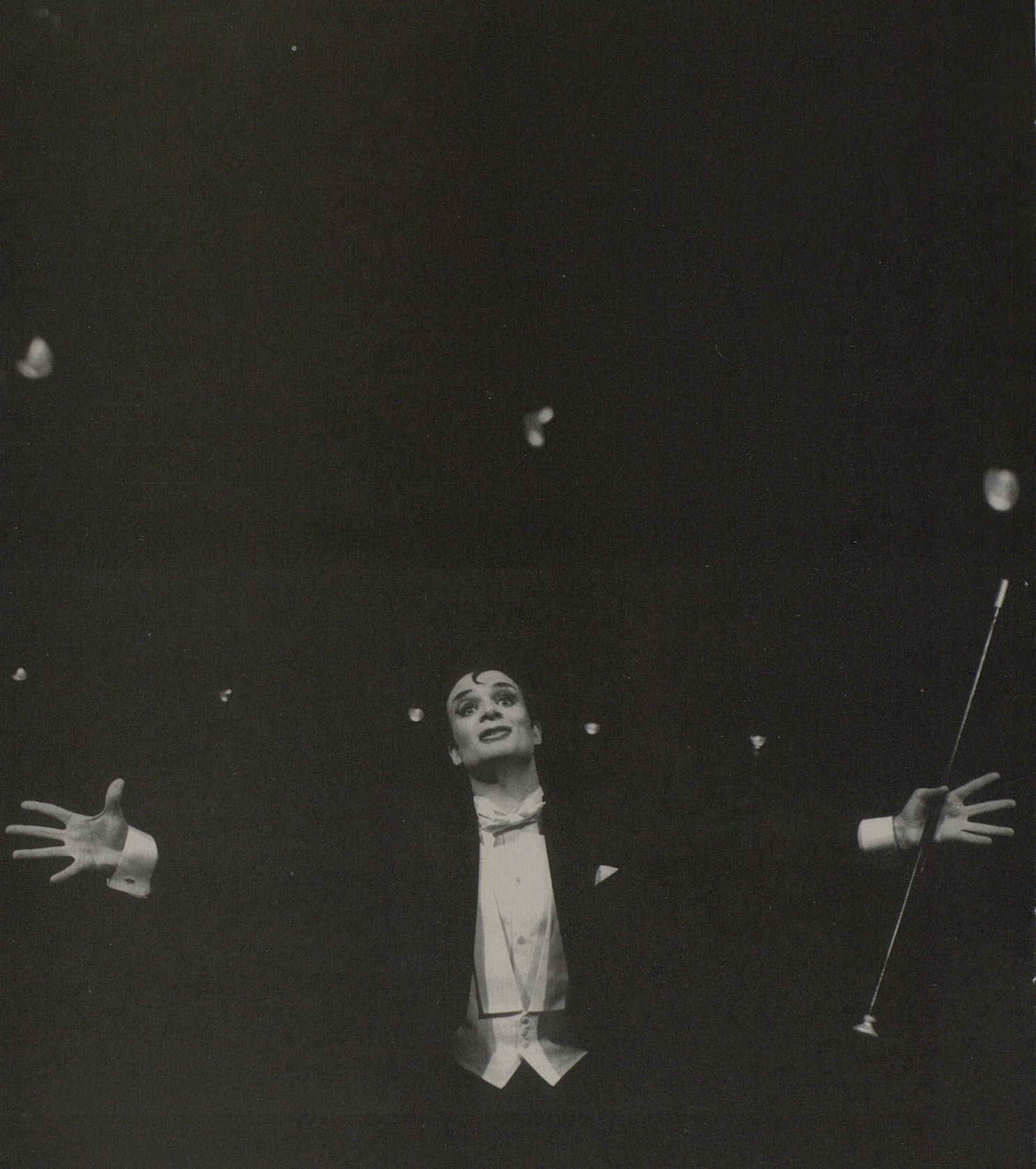
welcome

Regi: Frode Rasmussen

NORDLAND TEATER

Willkommen • Bienvenue • Welcome!

● Velkommen til den største produksjonen noen gang på Nordland Teater. Vi er stolte av å kunne presentere for dere en klassiker innen Broadway-musikalene.

Hvis noen av dere spør meg hva i all verden en Broadway-musikal har å gjøre i Nord-Norge, så vil jeg svare at Ibsen i New York og Kander/Ebb i Mo i Rana er to sider av samme sak.

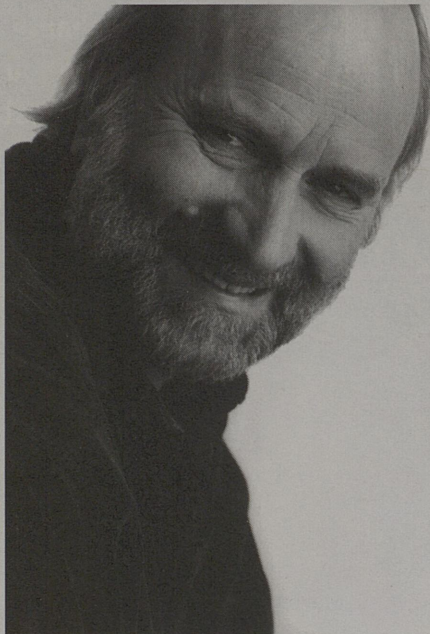
Det handler nemlig om kvalitet.

«Cabaret» ble første gang spilt 20. november 1966, og siden har den gått sin seiersgang over hele den vestlige verden.

Med utgangspunkt i Berlin i 30-årene tar den for seg noe som dessverre er mer aktuelt i 1997 enn de fleste av oss liker: nasjonalisme og fremmedhat.

Kjærlighetens vilkår i en politisk betent tid skildres med humor, varme og en farlig undertone; Med Kit Kat Club's shownumre som kommentar og ramme.

For meg er dette folkelig underholdning med mening, og helt i tråd med det repertoaret dere kan vente dere fremover; - noe både for hjertet og hjernen.

Jeg ønsker dere en underholdende og tankevekkende kveld.

Og jeg kan forsikre dere om at hver eneste ansatt ved Nordland Teater har gjort sitt ytterste og mer til, for at dere skal trives.

Frode Rasmussen
Teatersjef, Nordland Teater

CABARET
Våren 1997

Utgitt av
Nordland Teater, Mo i Rana
Ansvarlig utgiver:
Teatersjef Frode Rasmussen

Grafisk design: Autografene AS
Foto: Ketil Born
Forsidefoto: Signe M. Andersen
Forsidedesign: Pia Eidem
Trykk: Enersens Trykkeri AS

Willkommen, Bienvenue, Welcome!
Fremde, etranger, stranger.

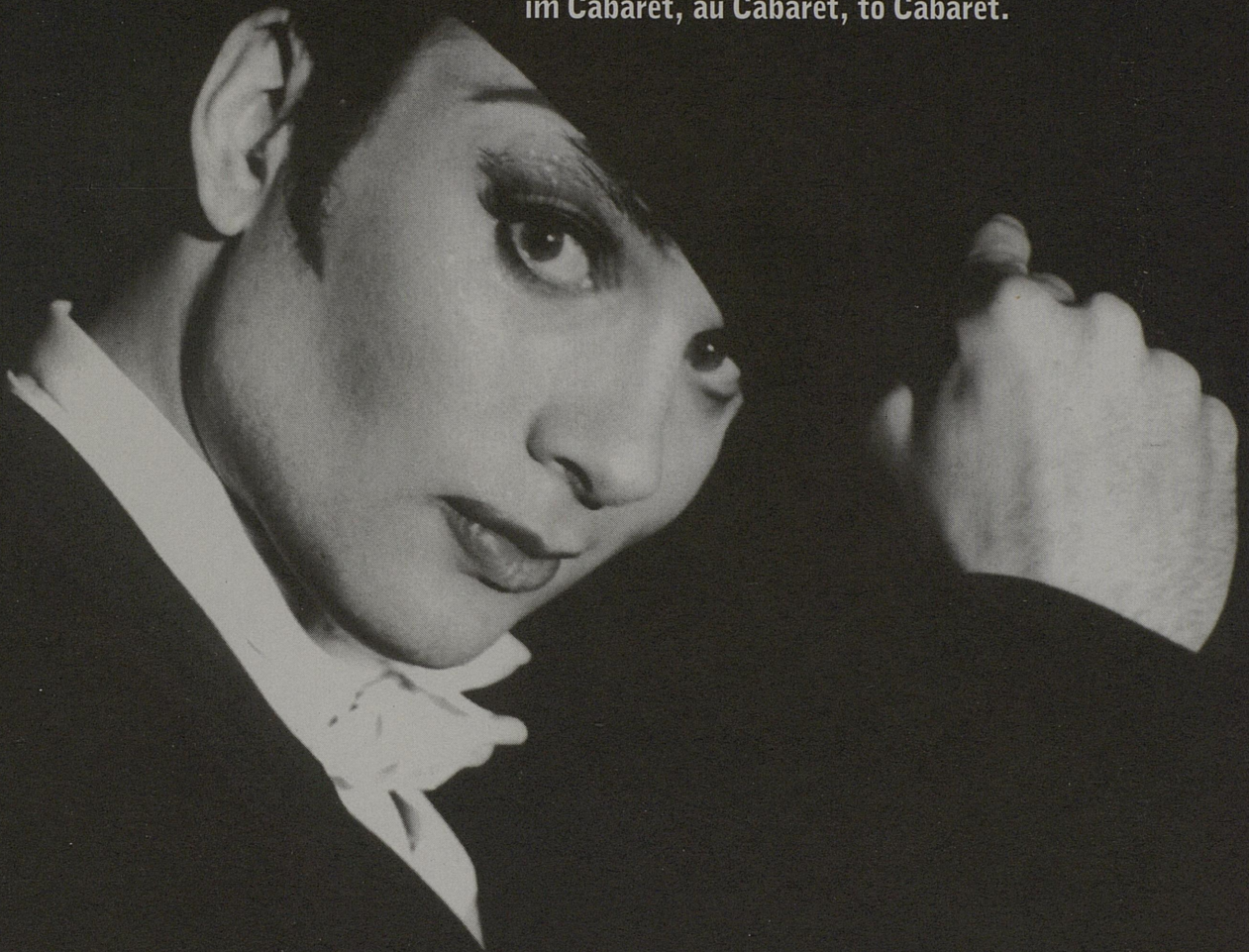
Gla' for å se Dem

Je suis enchante

Happy to see you

Bleibe, restez, stay.

Willkommen, bienvenue, welcome
im Cabaret, au Cabaret, to Cabaret.

Nordland Teater presenterer

CABARET

av Joe Masteroff (dialog) • John Kander (musikk) • Fred Ebb (sangtekster)

Etter John van Drutens skuespill «*I am a Camera*» og Christopher Isherwoods Berlin-romaner.
Oversatt av Finn Ludt • Forlag: Nordiska Strakosch Teaterforlaget

Regi: Frode Rasmussen

Koreografi: Jo Strømgren og Hege Tvedt

Musikalsk ansvarlig: Bodvar Moe

Scenografi: Per Rasmussen

Kostymer: Indrani Balgobin

Masker: Håkan Hede

Lysdesign: Nils Hansen

Disse er med:

Konferansieren: Niklas Gundersen
Clifford Bradshaw: Andreas Kolstad
Ernst Ludwig: Håkon Karoliussen
Fräulein Schneider: Susanne Fuhr
Herr Schulz: Frode Rasmussen
Fräulein Kost: Monica Hjelle
Sally Bowles: Elisabeth Moberg

Kit Kat Girls: Henriette Blakstad,
Cythia Kai Damm, Henriette Lien,
Tonje Westbye.

Kit Kat Band: Ingrid Kindem,
Arnfinn Bergrabb, Finn Robert Olsen,
Einar Thorbjørnsen.

Ellers medvirker i flere roller:

Hæge Manheim, Eirik Junge Eliassen,
Yvonne T. Øyen og Ole A. Kværneng.

Teknisk ansvarlige:

Inspisient/turnéleder: Ole A. Kværneng
Repetitør: Martin Kleveland
Lys: Nils Chr. Hansen
Lyd: Frank Berg
Rekvisitør: Gerd Iren Nilssen
Smed: Stig Blyseth
Snekker: Harry Sørensen.
Systue: Linda Nielsen (leder),
Karina Sørensen, Lisa Kristin Nordhaug,
Isabella Flått
Produksjonssjef: Per Rasmussen

Kostymer og kulisser er laget på
Nordland Teaters verksteder.
Steppe-trinn laget av danseren Henriette Lien
Fotografering, video- eller lydopptak er ikke
tillatt under forestillingen.
Vær vennlig å stenge av digitalur og
mobiltelefoner!
Forestillingen varer i ca. 2 timer og
30 minutter tilsammen med en pause.
Premiere onsdag 19. februar 1997 i
Mo i Rana.

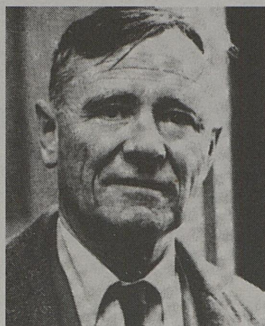
Frode Rasmussen spilte konfransieren i *Cabaret* på Trøndelag Teater i 1971.

Den gangen var han akkurat like gammel (27 år) som sønnen, Niklas Gundersen, er når *han* nå spiller samme rolle i *Cabaret* på Nordland Teater!

Spilleplan/Reiserute:

Mo i Rana: 19, 20, 21, 22, februar
Tromsø: 26, 27, 28 februar
Finnsnes: 1/3
Harstad: 4/3 og 5/3
Melbu: 6/3 og 7/3
Svolvær: 9/3
Sortland: 10/3 og 11/3
Andenes: 12/3
Narvik: 14/3
Mosjøen: 18/3 og 19/3
Bodø: 4/4, 5/4 og 6/4

To bøker og en musikal

Christopher Isherwood :

– Da jeg kom til Tyskland i 1929 var jeg 24 år og på mange måter svært umoden for alderen. Et av hovedmotivene bak mitt ønske om å besøke Berlin var at en eldre slektning hadde advart meg mot byen. Han påsto den var den sjofleste byen siden Sodoma.

Christopher Isherwood (f.1904) avbrøt studiene i Cambridge og dro som språklærer med forfatterambisjoner til Berlin i 1929. Berlin var på den tiden et sentrum for kunstnere. Isherwoods opphold varte i ti år, og førte blant annet til bøkene «Mr. Norris bytter tog» og «farvel til Berlin». den første av disse bøkene ble utgitt i 1935 og forteller om forholdene under «den lange weekenden» i et Mellom-Europa på sammenbruddets rand. Men det er først og fremst den analytiske tids- og typeskildring av menneskene i den andre boken, «Farvel til Berlin» som ligger til grunn for musikalen «Cabaret».

Boken er satt sammen av fire noveller, hvor den unge Christopher Isherwood er fortelleren - et menneske sammenlignet med «et kamera med åpen utløser. Helt passiv, registrerende, ikke tenkende». En av personene han kommer i kontakt med er den nittenårige Sally Bowles, et bedårende barn av sin tid som gjorde et uutsettelig inntrykk. Og Isherwoods vertinne Fraulein Schneider er en typisk berlinerinne som påfallende lett tilpasser seg nye situasjoner.

Isherwoods Berliner-romaner ble først smeltet om til skuespillet «I am a Camera» av John van Druten. Det fikk ikke den helt store mottagelsen, men det vakte likevel interesse hos tre drevne karer i teaterbransjen: Joe Masteroff, Fred Ebb og John Kander. (Den samme trioen sto bl.a. bak musikalen «Zorba», og Kander/Ebb var blant skaperne av musikalen «Chicago»). «Cabaret» ble en overveldende suksess med pris som beste Broadway-musikal

sesongen 66/67. Og i årene som fulgte var det en ren «Cabaret»-feber i utallige teater-byer i den vestlige verden.

Når musikken til «Cabaret» så intenst tilhører den tiden handlingen utspilles i, skyldes det nok først og fremst at kander i stor grad har latt seg inspirere av Kurt Weill, som sammen med Berthold Brecht i Berlin i 20-årene skapte en stil med markerte trekk. Konferansierens velkomstviser i «Cabaret» er blitt karakterisert som en direkte etterkommer av Weills «Mack The Knife» fra Brechts «Tolvskillingsoperaen». Og det er verd å nevne at det var Kurt Weills enke, Lotte Lenya, som spilte Fraulein Schneider ved uroppførelsen på Broadway i 1966.

Det nærmer seg slutten

Utdrag fra Christopher Isherwoods bok «Farvel til Berlin»

Avisene er daglig fylt med nye lover, straffer, forordninger og lister over folk som blir holdt i forvaring. I dag har Gøring funnet på tre nye fortolkninger av begrepet høyforræderi.

Hver kveld sitter jeg i den store halvtomme kunstnerkafeen ved Gedachtniskirche hvor jøder og venstreintellektuelle bøyer sine hoder over marmorbordene og snakker med lav, skjelvende stemme. Mange av dem vet at de vil bli arrestert, hvis ikke i dag, så i morgen eller i neste uke. Derfor er de høflige og milde mot hverandre og spør etter hverandres familier. Mange års uforpliktende litterær krangel er glemt. Nesten hver kveld kommer S.A-folkene inn i kafeen. Noen ganger samler de bare inn penger. Alle er tvunget til å gi noe. Noen ganger kommer de for å foreta en arrestasjon.

Sally Bowles (Elisabeth Moberg) og Clifford Bradshaw (Andreas Kolstad)

En kveld løp en jødisk forfatter inn i en telefonkiosk for å ringe til politiet. Nazistene dro ham ut, og han ble ført bort. Ingen rørte på en finger. Du kunne hørt en knappenål falle, inntil de var borte. En ung kommunist jeg kjenner ble arrestert av SA-menn*, brakt til nazistenes hovedkvarter og mishandlet. etter tre dager ble han sluppet løs og sendt hjem. Neste dag banket det på døren. Kommunisten hinket til døren med armen i bind og der sto en nazist med kollekt-bøsse. Ved synet av ham mistet kommunisten fatningen. «Er det ikke nok»,

skrek han, «at dere denger meg opp. Og så kommer dere og ber meg om penger attpåtil.» Nazisten bare flirte. «Slapp av kamerat. Ikke noe politisk krangel. Glem ikke at vi lever i det tredje rike. Vi er alle brødre. Du må prøve å fordrive det tåpelige politiske hatet fra ditt hjerte.»

I morgen drar jeg til England. Fraulein Schneider er utrøstelig. «Jeg møter aldri en så fin herre som Dem, herr Isherwood, alltid så punktlig med husleien. jeg forstår virkelig ikke hvorfor De ønsker å forlate Berlin så plutselig og på denne måten.»

Det nytter ikke å snakke politikk med henne. Hun har allerede tilpasset seg, som hun vil tilpasse seg ethvert nytt regime. I dag morges hørte jeg henne snakke med ærbødighet med portnerens kone om Føreren. Hvis noen min-

Disse møter du på scenen:

Niklas Gundersen

er født i Trondheim og vokste opp i Nord-Norge. Han er frilans danser og skuespiller, og tok utdanning som ballettdanser i Italia. Han var ansatt ett år ved Nasjonalballetten og fire år i Nye Carte Blanche. Som frilanser har han deltatt i en rekke produksjoner, bla. i «Gynt» ved Den Nationale Scene i Bergen og «Den akustiske skyggen» av Lars Saabye Christensen. Spilte høsten 96 i «Mowgli» på Riksteatret.

Elisabeth Moberg

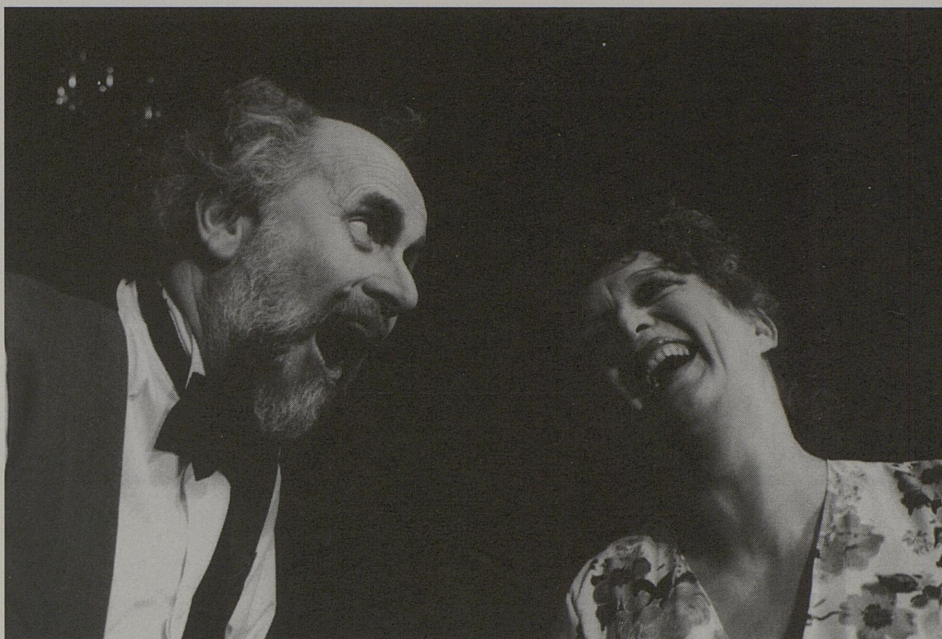
er født og oppvokst i Bergen. Utdannet innen klaver og sang, og tok eksamen i musikk ved Universitetet i Oslo. Hun har arbeidet frilans som musiker og artist, hovedsaklig i Oslo og Bergen, både i studio, konserter, show, teater og i TV og radio. Hun har jobbet med de fleste norske artister. Spilte i «Ain't misbehavin'» på Den Nationale Scene i Bergen og i forestillingen «Kvinner på randen av en oppskrytt aften».

Frode Rasmussen

er født i Bergen, og utdannet ved Trøndelag Teater. Han var i flere år knyttet til Hålogaland Teater som en av de bærende kreftene ved teatret. Han har også vært ansatt ved Nationaltheatret, Den Nationale Scene og Trøndelag Teater, - hvor han bl.a. spilte konferansieren i «Cabaret» i 1971. Han har tidligere imponert hele Norge med sine forestillinger, bl.a. «Gjøgleren Kommer», «Krabbemannen», som også ble filmet for fjernsyn, og forestillingen «Tre hundre år i himmerik», som han spilte under OL-forberedelsene på Lillehammer i '94, og senere også i Atlanta, USA og i Tokyo. Høsten 96 turnerte han med Riksteatret i den kritikerroste «Reisefeber» av Morten Jostad.

Håkon Karoliussen

er født i 69 i Haugesund. Han er utdannet ved Bergen Teaterskole, hvor han gikk ut i 1996. Han spilte Ridefogden i Bergen Komediateaters forestilling «Jeppe på Bjerget» i 95 og 96. Var sist høst å se i «Usynlige venner» av Alan Ayckbourn og som George Harrison i «John, Paul George, Ringo og Bert» av Willy Russel på Haugesund Teater. Var en tid også engasjert som programleder i «VTV» på TV2. Spiller Billemann i Nordland Teaters barneforestilling «Billemann og Bollemann».

Frode Rasmussen og Susanne Fuhr som Herr Schulz og Fräulein Schneider

net henne om at hun hadde stemt på kommunistene ved valget sist i november ville hun ha nektet blankt, og i god tro. Tusener av mennesker som Fraulein Schneider akklimatiserer seg. Uansett hvilken regjering som er ved makten, er de dømt til å leve i denne byen.

*** SA - Sturm Abteilung**

«Stormavdeling» - militært organiserte avdelinger av Nasjonalsosialister som ble brukt mot politiske motstandere under nazistenes demonstrasjoner og agitasjon (bearbeiding av folks oppfatning i en bestemt retning) Medlemene hadde brune uniformer og ble kalt brunskjorter.

Kvinnene i pensjonatet

Fra Christopher Isherwoods «Farvel til Berlin»

Sally Bowles

Sally var virkelig vakker. Med det lille mørke hode, store øyne og fint buet nese var hun seg fullstendig bevisst sin tiltrekningskraft. Jeg spurte henne hvorfor hun hadde forlatt England og var kommet til Tyskland. Kom hun alene? Nei, sammen med en venninne. En skuespillerinne. Eldre enn Sally. Hun hadde vært i Berlin før og fortalt Sally at hun kunne få en jobb ved filmen. Dermed lånte Sally ti pund av en hyggelig eldre herre og ble med henne.

- Du skulle møtt Diana! Hun hadde draget på menn. Uansett om hun kunne språket eller ikke. Hun kunne få meg til å dø av latter. Jeg tilbad henne.

Men da de to hadde vært i Berlin i tre uker

F.v: Ernst Ludwig (Håkon Karoliussen) med partifeller (Eirik Junge Eliassen og Ole A. Kværneng)

uten å få noe filmtilbud, slo Diana an på en bankier og dro med ham til Paris.

- Og lot meg her alene. Jeg synes det var temmelig råttent gjort av henne.

- Du må ha vært meget ung da du gikk ut av skolen?

- Javisst. Jeg kunne ikke fordra den. Så sørget jeg for å bli utvist.

- Hvordan fikk du det til?

- Jeg gikk opp til forstanderinnen og sa at jeg skulle ha barn. Forstanderinnen sa at hun ikke ville ha sine elever ødelagt av et pikebarn som i det hele tatt tenkte på slikt.

Fräulein Schneider

For lenge siden, før krigen og inflasjonen, satt

hun ganske godt i det. Hun reiste til Østersjøen på sommerferie og hadde hushjelp. Hun har bodd her de siste tre år og hatt leieboere. Hun begynte med det fordi hun likte å ha selskap.

- Lina, pleide mine venner si til meg. - Hvordan greier du å ha fremmede mennesker boende i dine værelser som sliter i stykker inventaret? Særlig når du har nok penger til å være uavhengig? Og jeg ga dem alltid det samme svar: Mine leieboere er ikke losjerende, de er mine gjester.

- De skjønner, herr Isherwood, på den tiden var jeg meget nøye med hva slags mennesker som bodde her. Jeg kunne bare velge og vrake. Jeg tok bare de høflige og velutdannede- slike som Dem, herr Isherwood.....For tyve år siden var det utenkelig at jeg skulle vaske gulvene selv, men en venner seg til alt. Nå gjør det meg ikke mer enn å skjenke en kopp te.

Andreas Kolstad

har sin utdanning fra Statens Teaterhøgskole, og er ansatt ved Det Norske Teatret, men har permisjon derfra for å arbeide ved Nordland Teater. Andreas Kolstad har også gjestet ved Den Nationale Scene i Bergen, i TV og i Radioteatret. Han har etter hvert hatt en rekke oppgaver ved Nordland Teater, bl.a. Tom i «Glassmenasjeriet», Bernard i «Pyjamas for 6», Helmer i «Et dukkehjem» og sist i forestillingen «Det er fra Politiet» av Priestley høsten 1996.

Susanne Fuhr

har vært fast ansatt ved Nordland Teater siden 1992. Hun har spilt revy hos Ole Paus og Einar Schanke, vært ansatt på Riksteatret, laget Billie Holiday-forestillingen «Don't explain» med Odd Børretzen for scenen og TV, spilt i «Fortuna»-serien i NRK/TV, samt den svenske TV-serien «Morsarvet». På Nordland Teater har hun spilt bl.a. Tussi i «Ole Brumm», Jacqueline i «Pyjamas for 6», fru Linde i «Et Dukkehjem», monologen «Brev til en datter» av Arnold Wesker, Kvinnen i monologen «Kjære Cornelis» av Ole Paus, og Pernille i «Et fandens fruentimmer». Startet sin karriere som sangartist i 1978. I 83 debuterte hun som revyartist på ABC-teatret i Oslo. De siste ti år har hun hatt flere suksesser som sanger, revyartist, og skuespiller.

Monica Hjelle

er født i Fredrikstad i 1970, og ble uteksaminert fra Bergen Teaterskole våren 96. Hun var med i «Jeppe på Bjerget» ved Bergen Komediateater i 95 og 96. Monica er stemmen til «Anna-Banana» i BarneTV i TV2, og spiller også Tante Margit i Nordland Teaters forestilling for barn denne våren: «Billemann og Bollemann» av Frode Rasmussen og Helge Jordahl.

Hæge Manheim

har ballettutdanning fra Den Norske Opera og teaterlinjen ved Romerike Folkehøgskole. Hun har gått gradene innen teater, som scenetekniker, sufflør, insipient, regiassistent, og debuterte som skuespiller på Riksteatret i 1987. Hun har vært fast ved Nordland Teater siden 89, og har spilt i de fleste oppsetninger ved teatret siden da, bl.a. «Mio, min Mio», Camilla i «Victoria», Kristin i «Frøken Julie», Nasse Nøff i «Ole Brumm», Regine i «Gjengangere» m.fl. Tok permisjon i 94/95 og var ved Teater Ibsen i Skien i ett år, og medvirket bl.a. i «Ole Bull og Myllarguten», og monologen «Edit- Tommelises mamma» av Allan Edwall. Er medinstruktør for NT's barnestykke denne våren: «Billemann og Bollemann».

En utlending i Berlin

Etter ca. ti år i Berlin flyttet den engelske forfatteren Christopher Isherwood i 1938 til USA. Dette er et utdrag av hans artikkel «Mr. Norris and I» fra «Exhumations», en samling utgitt i 1966.

Da jeg kom til Tyskland i 1929 var jeg 24 år og på mange måter svært umoden for alderen. Et av hovedmotivene bak mitt ønske om å besøke Berlin var at en eldre slektning hadde advart meg mot byen. Han påsto den var den sjofleste byen siden Sodoma. I måneder hadde jeg dagdrømt om Berlin like urealistisk som et barn drømmer om jungelen: han håper å møte tigere og pytonslanger der, men tror absolutt ikke at de kommer til å gjøre ham noe. Mitt favoritt-sitat på den tiden var:

*There's many a beast then
in a populous city.
And many a civil monster.*

Jeg kom til Berlin på utkikk etter ulver i fåreklær. Og siden min fantasi hadde svært

liten kontakt med realitetene, overbeviste jeg snart meg selv om at jeg hadde funnet adskillige. Det som nå slår meg ved «Mr. Norris» er dens hjerteløshet. Det er en hjerteløs eventyrfortelling om en virkelig by der mennesker led under politisk vold og levde på sultegrensen. Det «syndige» i Berlin var i grunnen bare å beklage: kyss og omfavnelser hadde alltid en prislapp klebet ved seg, men her var prisene kraftig redusert i den halsbrekkende konkurransen på et overbefolket marked. (Jeg hørte senere om en gutt som fortalte en psykiater alvorlig at han var «homoseksuell - av økonomiske årsaker»). Med hensyn til monstre, så var de ganske ordinære menneskelige vesener opptatt med å tjene til livets opphold ved illegale metoder. Det eneste virkelige uhyre var den unge utlendingen som muntert passerte disse scener av uhygge, og mistolket dem så alt tilfredsstilte hans barnslige fantasi. Dette begynte jeg først senere å forstå - og det er årsaken til at min andre bok om Berlin i det minste er noe bedre enn min første.

Mennene bak musicalen *Cabaret*: Joe Masteroff (t.v.), Fred Ebb og John Kander
T.v: Monica Hjelle som Fräulein Kost

Eirik Junge Eliassen

er født i Tromsø i 1968. Han hadde sin læretid ved YÖVIERRAT-TEATTERI (Finland), og er grunder av Rødbrusteatret i Tromsø. Han jobbet fire år som frilanser ved Den Nationale Scene i Bergen, Fyllingsdalen Nye Teater, NRK, TV2 og Bergen Komedia Teater. Av tidligere roller kan nevnes: Ole Brumm (FNT), Greyen i «Reisen til Julestjernen» (FNT) Romeo i «Romeo og Julie» (Rødbrusteatret i 96) Horatio i «Hamlet» (Rødbrusteatret i 93). Han spiller også Bollemann i NT's barnestykke «Billemann og Bollemann» denne vinteren/våren.

Yvonne T. Øyen

er født i 1974, og oppvokst i Bergen. Hun har drevet med amatørteater for barn i en årrekke. Hun var med i Bergen Komedieteaters publikumssuksess «Jeppe på Bjerget».

Ole A. Kværneng

er 37 år, født på Stange, og bor i Mo i Rana. Han har utdanning i grunnfag pedagogikk, og ellers en allsidig arbeidslivserfaring, som omfatter jobb innen psykiatri, som musiker, innen lyd- og lysteknikk i konsertsammenheng og med frie grupper, på restaurant, som dukkespiller, og ellers som inspisent, statist og turneleder.

Kit Kat Girls:

Tonje Westbye

er 26 år, utdannet ved Statens Balletthøgskole og hos Alvin Ailey dance school i New York. Danset i balletten «Memoria» med Alvin Ailey Dance Company i City Center NY, og i div. show med freelancegruppen Split Second. Div TV-show med forskjellige artister. Danset Holmenkollkonserten 96 NRK. Danset i Eurosong Grand Prix 96. Dessuten i balletten «Huldra» Åpne Teater. Danset med Tore Tjørell Magic show. Reklamefilm, og div. reklameshow.

Henriette Blakstad

er født i Oslo i 1973. Hun er utdannet ved Operaens Ballettskole, Statens Balletthøgskole og Joffrey Ballet School i New York. Hun har jobbet som danser i New York, ved Den Norske Nationalballett og NRK. Som freelancer har hun deltatt i en rekke produksjoner, bl.a. med koreografer som Kjersti Alveberg, Arne Fagerholt, Øyvind Jørgensen, Indra Lorenzen og Sølvi Edvardsen. Spilte høsten 96 Cassie i «A Chorus Line» på Chateau Neuf i Oslo.

T.h: Konfransieren (Niklas Gundersen) med to av Kit Kat Girls: (Henriette Lien og Tonje Westbye)

Cynthia Kai Damm

er 31 år, født i New York, USA. Har utdannelse fra North Carolina School of the Arts, STEPS, Broadway Dance Center m.fl. i New York, USA. Hun har danset i bl.a. «West Side Story», «Hello Dolly», «Evita» og i «A Chorus Line». Hun har danset med Kansas City Ballet i USA, og en rekke show og opptredener i Atlantic City og Caribien. Hun danset ved medaljeseremoniene under OL i 94 og Melodi Grand Prix 96.

I 94 danset hun i «Pastiche» av Arne Fagerholt ved Trøndelag Teater og i 96 i «Historien om en soldat», en selvkoreografert dans. Hun har ellers danset ved Nationaltheatret og ved Holmenkollkonserten 96. I 1997 er hun også engasjert til å danse i West Side Story på Trøndelag Teater.

Henriette Lien

er født i Oslo og gikk på ballettlinjen ved Fagerborg Videregående skole før hun dro til London og studerte dans, sang og drama på London Studio Centre. Hun har medvirket som danser i serien «24 karat» (TV3), og «nå eller aldri» (TV2), og diverse TV-show på NRK. Danser/sanger i flere musikaler: Bl.a. «Crazy for you» på Oslo Nye Teater, «Einar Schankes 40 års jubileum» på Chat Noir, «Guys & Dolls» på Hedemark Teater, «Kardemomme By» ved Nationaltheatret, «A Chorus Line» på Chateau Neuf. Hun underviser på forskjellige dansstudioer i Oslo.

Kit Kat Band:

Ingrid Kindem

har sin utdanning innen musikk fra Universitetet i Trondheim. med klaver som hovedinstrument. Hun har siden 1986 vært frilansmusiker, komponist og arrangør. Var bl.a. kapellmester i NRK's TV-serie «Helan og Helan» sommeren -93 og «Vindu mot Lillehammer» februar -94. Hun har også komponert en rekke bestillingsverk, som bl.a.: «Stjernesnell», «Haugtussa» (ballettmusikk), og flere produksjoner for Rikskonsertene, filmmusik og kabaret, vignetter for Tv og radio, vignetter til OL på Lillehammer og div. teateroppsetninger og vært dirigent for storband og korps.

Einar Thorbjørnsen

er 31 år, bosatt i Bodø, og har jobbet som musiker siden 1984. Har ingen formell musikerutdanning, men jobber frilanser. Har tidligere deltatt i to av NT tidligere produksjoner: «Tang mellom tær'n» og «Romeo og Julie». Han har samarbeidet med Halvdan Sivertsen, Henning Gravrok, Terje Nilsen, Ottar «Big Hand» Johansen, Bodø Big Band m.fl.

Slik var det i Berlin

Berlin på 20-tallet var en motsetningenes by, med tre generasjoner - den eldste oppfostret i Bismarcks ånd, mellomgenerasjonen som kom fra fronten i den første verdenskrig, frynsete både i kropp og sjel, og de unge som regnet foreldrenes skyld i krigen mer klandreverdig enn sine egne dårsaker.

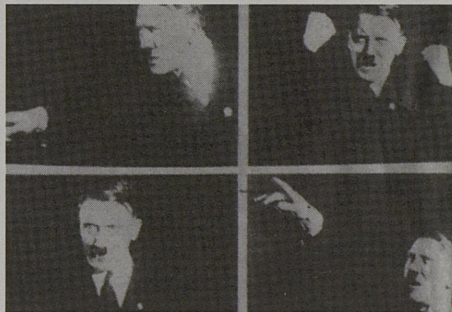
En motsetning mellom borgerlig dobbelmoral og desperat løssluppenhet. Psykoanalytisk lære om det farlige i å ikke finne en sublimert form for sine drifter sammen med en reaksjon mot krigstidens ødeleggelse og følelse av livets håpløshet skapte en livsform som helt enkelt gikk ut på å uhemmet «leve livet». Et kaos av politiske ideer og forkynnelselærer kom og forsvant. Alt kunne kjøpes for penger, og jakten etter penger fremkalte en bølge av spekulasjoner. Raskt tjente formuer ble omsatt like raskt. Og så kom inflasjonen, da en trikkebillett kostet en halv million. Den ledet til bankerott både på formue og sjel, og en forakt for pengenes verdi - og med det et behov for å more seg. Man lukket øynene for virkeligheten og danset «på randen av en vulkan».

På teatrene skaptes teaterhistorie. På Cirkus Schumanns arena fremførte Max Reinhardt sitt gigantiske kollektivteater. I ekspresjonistiske trappescener forkynte Leopold Jessner sine revolusjonsideer. På operette- og lystspillscenene ble det spilt stykker med titler som «Katja, die Tanzerin», «Die blonde Ratte», «Der blaue Pyjama» og «Die Dame mit dem Monokel». Erotisk stoff med perverse hentydninger presentert i glitrende kostymer og dekor sikret teatrene gode forretninger.

Rundt Friedrichstrasse skjøt kabareter og nattklubber opp som sopp av jorden. En av de

mest berømte var «Die weisse Maus», som lå rett over gaten for «Der Schwartze Katz», et navn som kan ha gitt inspirasjon til navnet Kit kat Club. «Die weisse Maus» hadde en konferansier, Lamberts-Paulsen, som ble regnet som et geni på sitt område. Han brant seg ut tidlig, og etter hans død ble det satt opp en forestilling til hans minne hvor alle Berlins kjente teaterstjerner medvirket. Forestillingen varte hele natten.

Som en personifisering av denne epoken med sin hektiske jakt etter opplevelser kan man sette nakendanserinnen Anita Berber. Både i kunst og liv søkte hun full utlevelse. Hennes danser hadde navn som «Laster», «Ekstase» og «Redsel». Og det var ikke bare i dansen hun søkte seg bort fra dagens tomhet. Hun levde et fullstendig hektisk liv. Hun ble sett på boksekamper, barer og nattlokaler. Hun giftet og skilte seg. Hun slo seg sammen med den depraverte danseren Sebastian Droste og søkte tilfredsstillelse i lesbiske forbindelser. Rastløst kastet hun seg ut i en rus av konjakk, kokain og morfin. Og publikum elsket henne

«Kvinner! Millioner av menn uten arbeid. Millioner av barn uten fremtid. Redd den tyske familie. Velg Adolf Hitler!»
Hitler vant den ene seier etter den andre ved hjelp av store talegaver og en propaganda man ikke hadde sett maken til.

Finn Robert Olsen

er 39 år, bosatt i Bodø og til daglig ansatt ved Bodø kommunale Musikkskole og Bodø Videregående skole (musikk/dans/drama). Musikk har vært hans hovedgjefte siden slutten av 70-tallet. Han har medvirket på flere plateinnspillinger med Terje Nilsen og Halvdan Sivertsen, og er med i flere Bodø-band, bl.a. Bodø Big Band.

Arnfinn Bergrabb

er 25 år og bosatt i Bodø. For tiden er han også hovedfagsstudent i sosiologi ved Høgskolen i Bodø. Er trommelærer ved Bodø Kommunale Musikkskole og Bodø Videregående Skole (musikk/dans/drama). Jobber i tillegg som frilans musiker, og er med i Bodø Big Band.

T.v: Elisabeth Moberg som
Sally Bowles

Disse står bak kveldens forestilling:

Koreograf:

Jo Strømgren

er født i Trondheim 1970. Er utdannet ved Statens Balletthøgskoles danselinje (tre år) og koreografilinje (ett år). Han har jobbet som frilans-danser i diverse produksjoner. Ansatt som danser i Nye Carte Blanche fra høsten 1994. Selvstendig koreograf med egne produksjoner og engasjement ved bl.a. Nye Carte Blanche, Qslo Danseensemble, Riksteatret og NRK. Av forestillinger kan nevnes «Grinebiteren», «Box Box Box», «Schizo Stories» og kortballetten «RECHT-LINKS» som turnerte i Nord-Norge i 1994. Dette er hans første jobb som teater/musikal-koreograf. Han ble kåret til «årets Kulturnavn 1996» av Bergens Tidende.

Kit Kat Girls (Tonje Westbye, Henriette Blakstad, Henriette Lien og Cynthia Kai Damm) sammen med Sally Bowles (Elisabeth Moberg) og Konfransieren (Niklas Gundersen)

fordi de følte at de hadde en del av Anita Berber i seg. Hun døde av tæring da hun var 29, men det var ingen romantisk Kameliadames død.

Naturligvis fantes det et hav av homoseksuelle lokaler, der de opptredende skjønnhetene var sterkt sminkede menn i kvinneklær. Transvestitter var tillatt på scenen men absolutt ikke på gaten. Berlins politimester skaffet seg en helt privat underholdning: Han plasserte konstabler ved utgangen til disse klubbene, og hvis det var noen av de opptredende mennene som ikke hadde orket å kle seg om, ble de pågrepet. På morgenen inviterte han sine venner til fengselets utgang der de hadde det hjertelig morsomt når disse mennene i aftenkjoler gjorde sin sorti i det ubarmhjertige dagslyset, trøtte, med utklint sminke der skjeggstubbene stakk frem.

En av stjernene på «Die weisse Maus» var improvisatøren Paul Steinitz. Publikum pleide å rope et 30-talls sitater til ham, som han bevarte i minnet og improviserte et dikt av dem med rim og alt. En kveld sto han som vanlig ved baren og tok noen glass etter forestillingen - til han sank sammen tydelig døddrukken, det også som vanlig. Hans venn, komikeren Werner Goldmann hjalp ham inn i en taxi og slepte ham opp trappene til hans bolig. Da han vel hadde fått ham i seng, oppdaget han at det var et lik han hadde slept på.

En makaber historie som får være en sluttvig-nett til disse små glimt fra den berlinske epoken som delvis ligger til grunn for kveldens forestilling.

Alvar Granström

Koreograf: Hege Tvedt

f. 1971. Utdannet ved Statens Balletthøgskole, og studier med Christer Wallin. Arbeider som frilans pedagog, danser og koreograf. Var koreograf assistent på «Schitzo Stories» av Jo Strømgren. Koreograferte for GUL på Det Åpne Teater i Oslo. Amalie Skram-forestillingen «I morgen er jeg ikke her». og «Surburbian» på Den Nationale Scene i samarbeid med regissør Svein Sturla Hungnes. Er for tiden tilknyttet Jane Hveding Dance Company som danser og produsent.

Kostymedesigner: Indrani Balgobin

er født 1961 på Lillehammer. Hun tok kurs i fransk modellering v/ designer Nils Christian Ihlen Hansen fra Ess mode i 1984, og deretter Tegne og Maleskolen ved Friundervisningen i Bergen. Svennestykket i Herre-skredderi tok hun ved Bergen Yrkeskole tok i 1992. Hun jobbet i flere år som rekvisitør ved et utall store og små oppsetninger på Den Nationale Scene i Bergen. Fra 85 til i dag har hun hatt en rekke oppgaver som kostymedesigner og scenograf på DNS, Nye Carte Blanche, TV2, Sommerrevyen Hotel Norge og Komediateatret i Bergen, bl.a. med «Jeppe på Bjerget» og «Veslefrikk med fela».

Musikkarrangement:**Bodvar Moe**

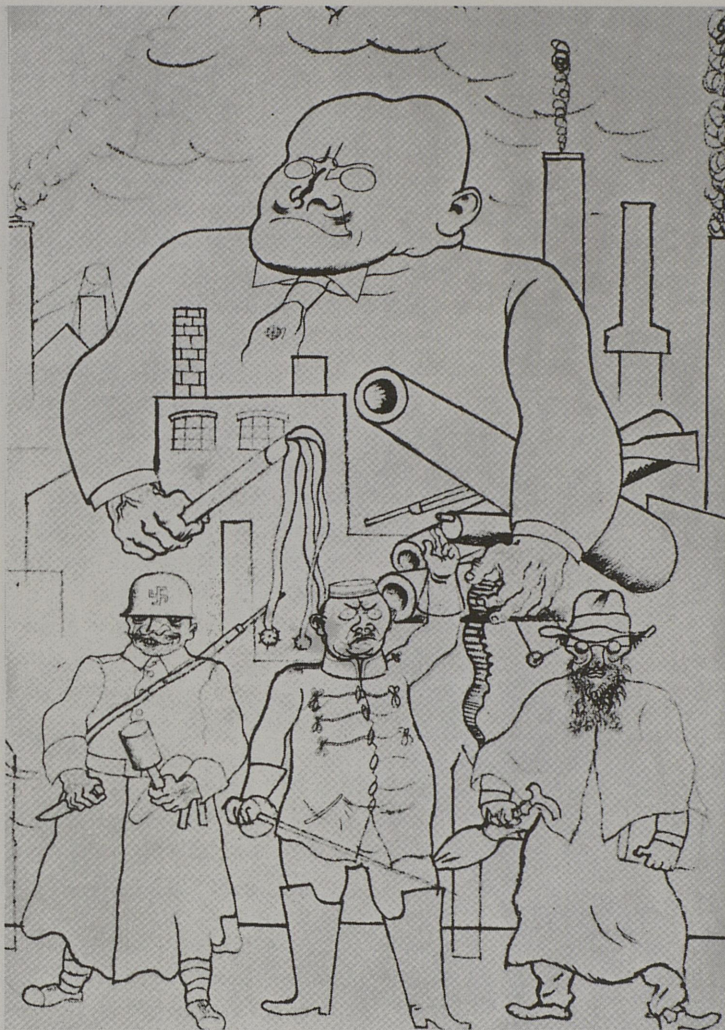
er født i Mosjøen og bosatt i Rana. Han er frilans komponist/musiker og lærer i musikk ved Mjølan Videregående Skole, Mo i Rana. Han har skrevet bestillingsverk for forskjellige ensembler, orkesterverk, musikaler, kammermusikk og musikk til flere titalls teateroppsetninger rundt om i landet. I tillegg har han skrevet filmmusikk, balletter, sanger, vignetter til reklame etc.

Scenograf:**Per Rasmussen**

er født på Hemnesberget i 64, og er utdannet tømrer ved Kongsveien videregående skole. Begynte ved Nordland Teater i 1983 som scenetekniker og snekker. Fikk etterhvert ansvaret for smia. Han ble ansatt som produksjonsteknisk sjef for Nordland Teater i 1993.

Lysdesign:**Nils Chr. Hansen**

har jobbet med lys og teater siden 1973, og har vært lysmester ved Nordland Teater i snart 10 år. Før det var han lysmester ved Chateau Neuf og Statens Teaterskole i Oslo. Han har jobbet med frie teatergrupper, opera og dansekompanier både i Oslo og i Nord-Norge, som bla. Collage, Tramteatret, Opera Mobile, Høvik Ballett, Mosjøen Ballettkompani.

George Grosz:**Makthaveren (1925)**

Den tyske kunstneren Grosz sluttet seg tidlig til dadaistene da bevegelsen nådde Berlin. Hans samfunnskritiske, satiriske tegninger var årsak til at han, som så mange andre kunstnere, måtte flytte fra Tyskland i 30-årene. Denne teg-

ningen fra 1925 har med det meste: Industriherren med «nahalet katt» og våpen, den sammensunkne Weimar-offiseren, nazisten med hakekors på hjelmen (hakekorset ble innført av Hitler i 1921), og til høyre jøden som alt er på vandringsferd med sin bok og sin paraply.

NORDLAND TEATER FOR ALLE ALDRE:

Billemann og Bollemann

- og tante Margit som forsvant

av Frode Rasmussen og Helge Jordahl

En morsom og spennende forestilling for barn i barnehager og de tre første klassene i barneskolen som både morer og aktiviserer barna.

Gjøgleren kommer!

er en times forrykende enmannsshow med Frode Rasmussen, «omskapelsens mester», hvor du møter ham blant annet som bonden, presten, reven, Jesus, Jomfru Maria og Peer Gynt! En opplevelse du aldri vil glemme.

Forestillingene kan bestilles fra Nordland Teater. Tlf: 75 15 15 99

*Her går du inn...
når du går ut!*

**HOLMEN
HOTELL A/S**

KARJOLEN
MAT & VINHUS

Tlf. 75 15 14 44

Rana Blad

aktuell og nær

Besøk *Byens Storstue* etter forestillingen:
Fru Haugans Hotel

«*Baren*» - åpen fra kl 19.00 - 01.00 (02.00)

«*Hagestuen*» restaurant» - åpen fra kl 12.00 - 23.00

Det serveres varierte og rimelige matretter til lunch el. middag

Besøk også

«*Lørdagskakebordet*» i salongene - fra kl 11.00 -15.00

«*Salongene*» er åpne for servering hele dagen

Fru Haugans Hotel

8651 Mosjøen

- **Overnatting**
- **Restaurant**
- **Catering**
- **Pub**

Kle deg ny i Loe-butikkene

Vi legger vekt på at klærne vi selger er av skikkelig kvalitet
og at du skal få den beste veiledning.

Smørøyet – Ranheimgt. 4, Mo i Rana

NSB Reisebyrå

SOV SØTT I TROMSØ

På Saga Hotell er det kjemisk fritt for alkoholservering og diskotekdans. Når du har krøpet til køys, er du garantert en god natts søvn – forskånet for støy fra byens ellers pulserende natteliv. Så langt det er opp til oss, skal våre gjester våkne friske og uthvilte.

Peter Nørby, Oslo AS

SAGA
HOTELL TROMSØ

Rich. Withs Plass 2 - 9008 Tromsø
Tlf. 77 68 11 80 - Fax 77 68 23 80

PENGENE FØRST!

Finansieringen betyr alt,
enten du kjøper bil eller
setter opp et teaterstykke.

Nordlandsbanken
kan finansiering.

En god av

97sd 20 659

Foto: Tom Melby, Nordlands Framtid

...ENGASJERER

*Kultur og annet engasjerende
stoff finner du i Nordlands
ledende avis...*

Nordlands**FRAMTID**

Sats på...

